ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909 ΑΡΙΘΜ. 177

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολαί τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΤΕΩΡΟΣ

Ἡ τελευταία ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ σύμπτωμα πολιτικῆς νόσου, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ μὲν κατατρύχει τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν, ἐσχάτως δὲ ἐπετάθη τόσον ἐπικινδύνως ὥστε νὰ ἐμπνέῃ φόβους δεινοὺς εἰς τε τοὺς ἐγγύθεν καὶ πόρρωθεν μετὰ πόνου ψυχικοῦ παρακολουθοῦντας τὴν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πατρίδι πολιτικὴν ἐξέλιξιν.

Ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀμέσου ἑνώσεως τῆς Κρήτης ἐθεωρήθη ὡς διπλωματικὴ ἀποτυχία καὶ προὐκάλεσε τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη, οὐχὶ κοινοβουλευτικῶς, ἀλλὰ πρὸς πρόληψιν ταραχῶν ὑπὸ τῆς ἐξάψεως τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Ἀθήναις, ἐπιταθείσης ὑπὸ ἀντιπειθαρχικῶν διαβουλίων πολλῶν ἀξιωματικῶν, ἀπαιτούντων τὴν ἄμεσον ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς πατρίδος.

Ἡ ὑπὸ τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνου γενικὴ διαίκησις τῶν κατὰ ξηρὰν στρατιωτικῶν δυνάμεων δὲν ἐπήνεγκε τὰ προσδοκώμενα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, καὶ ἡ ἀποτυχία αὕτη πολλὰ ἔχουσα τὰ αἴτια παρέσχε σπουδαίαν λαβὴν εἰς τὴν δημοκοπίαν καὶ τὰ ἀντιδυναστικὰ στοιχεῖα, ἅτινα κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας δὲν παρέλιπον ὅπως ἐκμεταλλευθῶσι τὴν ἠθικὴν ἧτταν τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῶν θρασειῶν προκλήσεων τῶν Νεοτούρκων.

Ἐὰν ἀληθὴς καὶ σώφρων φιλοπατρία ἐνέπνευσε τοὺς κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς τὴν κοινὴν γνώμην καθηγουμένους ἐν Ἑλλάδι ὠφελον πάντες ἀποθέμενοι πᾶσαν πρόφασιν καὶ αἰτίαν ἀντιθέσεων νὰ συσπειραθῶσι περὶ τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ δείξωσι πρὸς τὸ Πανελλήνιον καὶ τοὺς θρασεῖς πολεμίους αὐτοῦ ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦτο Παλλάδιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελεῖ τὸ ὁρατὸν καὶ γοητευτικώτερον κέντρον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, τὸ κραταιὸν δὲ καὶ ἀκαταμάχητον ὁρμητήριον πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας οὓς ἐκληροδότησεν εἰς τὸν νεώτερον ἑλληνισμὸν ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος ἱστορία του.

Ἀντὶ τούτου ὅμως μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους εἴδομεν ἐπιτεινόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τὸ ἀντιδυναστικὸν πνεῦμα καὶ ἐκδηλούμενον κατὰ τρόπον πάνυ ἐπίφοβον. Τὸ ὑπουργεῖον Θεοτόκη, φιλικώτατα πρὸς τὴν δυναστείαν διακείμενον διεδέξατο τὸ Γ' ὑπουργεῖον Ράλλη, ὅπερ ἀνῆλθε μετὰ τῆς ἀξιώσεως ὅτως ἀφαιρεθῇ ἡ γενικὴ διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Διαδόχου καὶ μετὰ τῆς ὑποσχέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ θρασὺ καὶ προκλητικὸν ὕφος τῶν νεοτουρκικῶν διακοινώσεων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ μεμετρημένη καὶ σώφρων καὶ ἄγαν περιεσκεμμένη ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος ἐνεποίησαν εἰ. τὸ πολὺ κοινὴν τὴν ἐντύπωσιν ἐθνικῆς ταπεινώσεως καὶ ἐξώργισαν αὐτὸ κατά τε τῆς δυναστείας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ράλλη, δι' ὃ νέα ἐπῆλθεν ὑπουργικὴ μεταβολὴ φέρουσα τελείως χαρακτῆρα ἀντιδυναστικόν. Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος τηρῶν ἀπαρεγκλίτως τοὺς συνταγματικοὺς τύπους,—χωρὶς ὅμως νὰ εὐλαβῆται πολλάκις κατὰ τὴν οὐσίαν αὐτῶν—ἐνέδωκεν εἰς τὴν πρώτην ἐξέγερσιν καὶ μάλιστα μετὰ σποιδῆς ἐχορήγησεν ἀμνηστείαν εἰς τοὺς ἀντιπειθαρχικοὺς ἐκείνους ἀξιωματικούς, παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀπόφασιν τοῦ Διαδόχου ὅπως τιμωρηθῶσιν οὗτοι.

Ἐντοσθα ἐκδηλοῦται ἡ ἄκρα ἀδυναμία καὶ ἀστάθεια τοῦ Στέμματος, ὧν ἕνεκα ἀφίεται τοῦτο εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἑκάστοτε παραλλασσόντων ρευμάτων τῆς κοινῆς γνώμης, συναισθανόμενον ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀντιστῇ μετὰ παρρησίας κατ' αὐτῶν καὶ ἀναγκάζεται πάντοτε νὰ λοξοδρομῇ ἀποφεύγον ἐπιμελῶς πᾶσαν σύγκρουσιν, ἐξ ἧς φοβεῖται ἴσως ὅτι θὰ ἐξέλθῃ συντετριμμένον. Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος οὔτε ἀθένους ψυχικοῦ στερεῖται οὔτε πολιτικῆς ὀξυδερκείας εἶνε ἄμοιρος, πᾶν τοὐναντίον μάλιστα, ἀναγνωρίζεται παρὰ πάντων πολιτικὸς ὀξυδερκέστατος καὶ ἐπιτηδειότατος οἰακοστρόφος τοῦ πολιτικοῦ σκάφους κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κλύδωνας ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἀπὸ τῶν δύο τούτων ἡγεμονικῶν ἀρετῶν περικοσμούμενος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐμελέτησε φιλοτιμότερον ἱκανῶς τὸν ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα, ὅστις εἶναι τὸ ἄριστον διὰ πάντων τῶν αἰώνων ὑπόδειγμα Βασιλέως ἐν συνταγματικῇ δημοκρατίᾳ, εἴθ' ἐγένετο καὶ ἡ Ὁμηρικὴ Πολιτεία. Ὁ ἀξιοθαύμαστος τῆς Ἰθάκης ἡγεμονίσκος, ἄκων παντελῶς, ἠκολούθησε τὴν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατείαν τῶν Ἀτρειδῶν ἀνάκτων, ἀλλὰ μετασχὼν αὐτῆς ὑπ' ἀνάγκης οὐδὲν παρέλειπεν ὑπὲρ τῆς αἰσίας καὶ νικηφόρου ἐκβάσεως κατὰ τῶν πολεμίων. Ἡ ἀνδρεία του οὐδόλως ἀπέκρουε τὴν εὐγλωττίαν του ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ ἀχαϊκοῦ στρατοῦ καὶ ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν ἀνάκτων ἣν συνώδευε καὶ τοῦ βαρέος σκήπτρου του ἡ βία, αἰσθητὴ γενομένη ἀλγεινῶς ἐπὶ τῆς φαλακρᾶς κεφαλῆς τοῦ αὐθαδιάζοντος Θερσίτου.

Θὰ ἀποτελέσῃ μυστήριον ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ ἡ ἄκρα ἀδυναμία τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας, ἥτις ἐνεκαινίσθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνούς. Ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης Καποδίστριας εἶχε βεβαίως τὰς ἀρίστας ὑπὲρ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος διαθέσεις καὶ εἰργάζετο ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος οὗτινος ἡ πραγμάτωσις θὰ εἶχεν ἀγάγῃ μέχρι σήμερον εἰς ἀποτελέσματα ὅλως διάφορα τῶν σημερινῶν ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐσφάλη περὶ τὴν ἐφαρμογήν του καὶ προὐκάλεσε βίαιον καθ' ἑαυτοῦ θάνατον.

Ὁ πρῶτος Βασιλεὺς Ὄθων εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐγένετο θῦμα τῆς ἀντιδασικῆς τῶν συνοδευσάντων αὐτὸν εἰς Ἑλλάδα βυσαρῶν συμβούλων του καὶ τῶν ἀπολυταρχικῶν πράξεών του, παντελῶς ἀντικειμένων πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εὗρεν ἐκεῖνος τὴν Ἑλλάδα σαλευομένην ὑπὸ τοῦ δεινοῦ πολεμικοῦ σάλου τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἐπταετοῦς ἀγῶνος καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἄγαν εὐερέθιστον καὶ δύσθυμον ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἥτις κατέτρυχε τὴν ἠρημωμένην Ἑλλάδα ὑπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ πυρὸς τῶν πολεμίων.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπ' αἰσιωτάτους οἰωνούς, διότι καὶ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ καὶ ὁ λαὸς αὐτὸς κατέμαθον ἔτι ἡ εὕρεσις βασιλέως εἶναι δυσχερεστάτη, ἀφοῦ μάτην ἔκρουσαν πολλὰς ἡγεμονικὰς θύρας, κατήρχετο δὲ ὁ νεαρὸς ἐκ Δανίας ἡγεμονίδης εἰς τὴν Ἑλλάδα κομιζόμενος ἐπαγγελίας, ὧν ἡ προδραμοῦσα ἤδη φήμη ἐνέπλησεν ἐνθουσιασμοῦ τοὺς πανέλληνας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, παρὰ τὴν ἀροσίωσίν του εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλείας καὶ τὸ πρόσωπον του Ἕλληνος Βασιλέως, ἠσχάλλε καὶ ἠδημόνει πιστεύων ὅτι δὲν ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ Ὄθωνος, ἕνεκα τῶν ἀπολυταρχικῶν διαθέσεών Του, ἐνῷ ὁ Δανὸς ἡγεμονίδης κατήρχετο φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὸ θέλγητρον καὶ Βασιλέως τῆς Δανίας Φρειδερίκου Ζ' τοὺς λόγους τούτους:

«Εἶσαι, ἀδελφέ, νῦν βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων· μιμήθητε κατερχόμενος εἰς τὴν νέαν πατρίδα σου τὸ παράδειγμά μου· ἀγάπα τὸν λαόν σου, διότι ἡ ἀγάπη του ἔσται ἡ ἰσχύς σου· σέβου τὸ σύνταγμα τῆς πατρίδος σου, διότι ὅταν σέβησαι σὺ τοῦτο, θὰ σεβασθῶσιν αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλοι». Ὁ νεαρώτατος ἡγεμονίδης ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπου ἐνδέξου Καναρη εἶπε λακωνικώτατα: «**Ἰσχύς Μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ**».

Τὸ λακωνικὸν τοῦτο ῥῆμα τηλεγραφικῶς διαβιβασθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ πανελλήνιον ἐπλήρωσεν αὐτὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπιστεύετο ὅτι νέος Κόδρος θὰ ἐβασίλευεν ἐφεξῆς τῆς ἐνδοξοτάτης ἀλλὰ καὶ δυσδαιμονεστάτης χώρας. Ἡ καθοδος τοῦ νέου Βασιλέως κατηυγάζετο προσέτι οὐχὶ πλέον ὑπὸ ἐνερῶν ἐλπίδων, ἀλλὰ μετ' αὐτῆς θὰ ἐπραγματοῦτο ὡραῖον καὶ θελκτικὸν ὄνειρον, ἡ ἕνωσις τῆς πολυπαθοῦς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, Κύριος εἶδε, μετὰ πόσους ἀγῶνας εὐγενεῖς τῶν Ἑπτανησίων ἀδελφῶν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατελθὼν ἐν τέλει εἰς τὴν μικρὰν ἀλλὰ περίδοξον Ἑλλάδα ἤγειρε τὸν θρόνον τοσοῦτον οὐχὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πενιχρῶν ἀνακτόρων ἀλλὰ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ ἐπίστευέ τις ὅτι ἕνα ἐκθρονισθῇ καὶ ὁ Γεώργιος ὡς Ὄθων, ἔδει νὰ ἐκριζωθῇ αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων ἡ καρδία.

Ἐπὶ τῆς δικαίας ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ Του ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Γεώργιος πεποιθὼς ἔγραφε μετὰ τοσαύτης ἐπιβολῆς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν, τὴν συζητοῦσαν τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην, τὸ ὑπὸ ἡμερομ. 6 Ὀκτωβρίου 1864 Διάγγελμα ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ: «.... Ἡ περαιτέρω παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης παραλύουσα πᾶσαν κυβερνητικὴν μέριμναν καὶ καταστρέφουσα τὴν διοίκησιν τῆς ἐπικρατείας οὐ μόνον ἀναιρεῖ ἀναντιῤῥήτως πολύτιμα συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ θέλει βεβαίως ἐπενέγκει ἐλάβας

. . . . . .

Ἐὰν ὅμως ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις δὲν περατώσῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω χρονικῶν διαστημάτων (ἐντὸς δέκα ἡμερῶν) ἐπιφυλάσσομαι πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐπὶ τῆς μελλούσης ἀποφάσεώς μου, εἴτε ἡ διαψευσθεῖσα πεποίθησίς μου μοὶ ὑπαγορεύει καὶ καθιστῶ ὑπεύθυνον τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐπὶ ταῖς ἐπαιτέοω συνεπείαις».

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, ἡ ἀποτελουμένη τότε ἔτι ἐξ ἀγωνιστῶν καὶ ἀγερώχων ἀνδρῶν περιλαμβάνουσα δὲ τοὺς ἀρίστους καὶ ἐξοχωτάτους τοῦ Ἑλληνισμοῦ νομομαθεῖς καὶ πολιτειολόγους δὲν ἐτόλμησε ν' ἀποκρούσῃ τὸ τραχὺ καὶ ἐπιπληκτικὸν διάγγελμα τοῦ νεαροῦ βασιλέως καίτοι ὁ τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος ἀρχηγὸς Δεληγιώργης προέτεινε μετὰ πυρίνης εὐγλωττίας ἵνα δοθῇ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπάντησις διὰ τὸ διάγγελμα ὅτι δι' αὐτοῦ ἐστιγματίσθη μὲν ἡ συνέλευσις ἠμφισβητήθη δὲ ἡ καλὴ αὐτῆς πίστις παρὰ τῷ ἡγεμόνι.

Ἡ ἐθνοσυνέλευσις πρὸ τῆς ἀκαταμαχήτου ἐπιβολῆς τοῦ Βασιλέως οὐδὲν ἐτόλμησε ν' ἀντιτείνῃ ἀλλ' εὐπειθῶς ἀποδεξαμένη τὸ διάγγελμα μετὰ ταχύτητος ἀστραπιαίας προέβη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ὑπολειπομένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος. Παρῆλθον ἔκτοτε τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη συνταγματικῆς βασιλείας, καθ' ἃ αὐτὴ ἔδει νὰ κρατύνηται καὶ διὰ λόγους ἱστορικοὺς καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ὤφειλε κατὰ τὸ ἥμισυ αἰῶνος νὰ παράσχῃ εἰς τὴν χώραν, ἥτις περιέβαλε τὸν Δανὸν ἡγεμονίδην διὰ πορφύρας ἐνδοξοτάτης καὶ ὕψωσεν ἐπὶ θρόνου μοναδικοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἀντὶ τούτου ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ δυναστεία ἐξησθένησε τοσοῦτον ὥστε σήμερον νὰ διακτελῇ μετέωρος καὶ σαλευομένη ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ τυχόντος δημαγέρτου. Καὶ τῶν Δηλιγιαννικῶν αἱ σανίδες καὶ τῶν Ῥαλλικῶν ἡ κουμπουρες ἀναγκάζουσι τὸν Βασιλέα νὰ ἀλλάξῃ Συμβούλους καὶ πολιτείαν ὡς τὰ ὑποκάμισα.

Πρὸ πολλοῦ ἐγεννήθη τὸ ἐρώτημα: **Τίς πταίει;** καὶ ἐδόθη μὲν ἡ πρώτη ἀπάντησις πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐντούτοις τὸ ἐρώτημα παραμένει ὡς τὸ αἴνιγμα τῆς ἐν Θήβαις μυθολογουμένης Σφιγγὸς. Ἄδηλον δὲ τὶς θὰ δώσῃ τὴν ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον ἀπάντησιν. Θὰ ἐπιχειρήσωμεν προσεχῶς νὰ συλλέξωμεν ἱστορικὰ γεγονότα ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν πάντων, ἵνα δείξωμεν τὸν πταίσαντα, ἐν τῷ παρόντι δὲ σκοποῦμεν μόνον ἀπὸ τῆς ἐσχατιᾶς ταύτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ ἐγείρωμεν ἱκέτιδα φωνὴν πρὸς τοὺς ἐλευθέρους ἡμῶν ἀδελφοὺς ὅπως συνέλθωσιν ὡς τάχιστα ἀπὸ τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως, καὶ περιστοιχίσωσι τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον, ὁσαδήποτε καὶ ἂν ἔχωσι νὰ αἰτιῶνται Αὐτοῦ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ὕψιστα συμφέροντα ἐθνικὰ διακινδυνεύουσι καὶ μετὰ λύσσης λύκων καὶ ὑαινῶν οἱ νεότουρκοι καταδιώκουσι καὶ καταστρέφουσι πᾶν ἑλληνικόν, ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ περιπέσῃ εἰς ἐθνωλέτειραν ἀναρχίαν θραύουσα τὸ μόνον ἔρεισμα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων τοῦ Πανελληνίου, τὸ Στέμμα καὶ τὸν Θρόνον.

Πέραν τῆς τελευταίας ὑπουργικῆς μεταβολῆς χαίνει ἀμέσως τὸ βάραθρον τῆς ἀναρχίας, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ὑψίστην ἀνάγκην ἀῤῥήκτου ἑνότητος πασῶν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ ἐνιαίας κατευθύνσεως πρὸς ἄμυναν καὶ ἐπίθεσιν ἀποτελεσματικήν.

Αἱ ἡμέραι αὗται δὲν εἶναι πρόσφοροι πρὸς σοζητήσεις περὶ σχεδίων καὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ πραγμάτωσις ἀπαιτεῖ δεκάδας ἐτῶν, ἀλλ' ἀνάγκη συγκεντρώσεως πασῶν τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἵτινες οὕτω συνενούμεναι δύνανται καὶ εἰς τὸ ἔθνος ἀπαννὰ ἐμπνεύσωσι θάῤῥος καὶ εἰς τοὺς πολεμίους σεβασμόν.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον συγκροτεῖται παρὰ προσώπων παντελῶς ἀξίων τῆς θέσεως αὐτῶν, Βασιλεὺς δὲ καὶ Κυβέρνησις δέονται τῆς ὁμοθύμου τοῦ ἔθνους ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως ἵνα ἀντιμετωπίσωσι μετ' ἀξιοπρεπείας ἐθνικῆς τοὺς χαλεποὺς τούτους καιρούς. Ἡ Βουλὴ συγκαλουμένη περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου δὲν θὰ παρίδῃ ἃς ὑπέχει εὐθύνας ἐνώπιον τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας καὶ θὰ ἀποσοβήσῃ τοὺς ἀπὸ τῆς ἀναρχίας δεινοὺς κινδύνους.

Οἱ ἀξιωματικοὶ—τοῦ πεζικοῦ μάλιστα,—τὸν τελευταῖον ἔχουσι λόγον περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐνισχύσεως τῆς Πατρίδος, τυφλὴν ὀφείλοντες ὑπακοὴν εἰς τὸ Στέμμα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἔθνους, διότι μόνον ὠφελήματα πορίζονται οὗτοι ἐκ τῆς πολιτείας, τὰς θυσίας ὅμως τοῦ τε χρήματος καὶ τοῦ αἵματος παρέχουσιν οἱ πολῖται, τοὺς πολίτας δὲ καὶ τὸ ἔθνος ἀντιπροσωπεύει τὸ Στέμμα καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀναλογιζόμενοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους οἱ ἀντιπρόσωποι τὸ χάος καὶ τὴν σύγχυσιν εἰς ἣν θὰ περιέλθῃ ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ὑπὸ Βασιλείαν συντετριμμένην ἢ στηριζομένην μόνον ὑπὸ ξένων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου καὶ ἄνευ Κυβερνήσεως, καὶ τὸ Στέμμα καὶ τὴν κυβέρνησιν θὰ στηρίξωσι καὶ θὰ ἐνισχύσωσι πάσῃ δυνάμει καὶ πάσας τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις θὰ συγκεντρώσωσιν εἰς τὰς χεῖρας τούτων ἵνα διαθέσωσιν αὐτὰς κατὰ τὸν ἄριστον καὶ ἐπωφελέστατον τρόπον πρὸς τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἃς διέρχεται ἡ Ἑλληνικὴ φυλή.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Οἱ ἄφρονες Νεότουρκοι τὸν φανατισμὸν ὡς φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν ὡς πολιτικὴν περίνοιαν ὑπολαμβάνοντες ἐπίστευσαν ὅτι ἐγένοντο ἀπόλυτοι καὶ ἀδιαφιλονίκητοι κύριοι τῶν πραγμάτων ἐν Τουρκίᾳ, αὐτοὶ μόνοι διαλαθόντες τοὺς νόμους τῆς ἱστορίας, καὶ τὰς εὐνοίας τῆς τύχης καταχρώμενοι ἤγειραν ἄκαιρον καὶ ἀδικαιολόγητον κλύδωνα ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀνερρίπισαν κοιμώμενα καὶ σβεννύμενα πάθη καὶ ἀντιθέσεις φυλετικὰς μὴ ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ ληθαργοῦντος μουσουλμανικοῦ πελάγους θὰ κατεπόντιζεν αὐτοὺς καὶ μετ' αὐτῶν ἴσως αὐτὴν τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν.

Ἡ Τουρκία ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Τίγρητος μέχρι τοῦ Ἀδρίου καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ σύγκειται ἐκ δύο ἐπικρατούντων στοιχείων τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀράβων, ἅτινα μισοῦσι καὶ περιφρονοῦσιν ἀλλήλα διὰ λόγους οὐ μόνον φυλετικοὺς ἀλλὰ καὶ ἱστορικούς, διάγουσι δὲ ἀπ' αἰώνων ἐν ἀμοιβαίᾳ εἰρήνῃ χάριτι εἰς τὸ θεοκρατικὸν πολίτευμα. καθ' ὃ ὁ Σουλτᾶνος ἀνώτατος ἡγεμών, τυγχάνει καὶ Καλίφης καὶ τοῦ ἱεροῦ νόμου ἱεροφάντης (Ἰμὰμ-ἑλ-Χὰκ) καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπάρχει ἱερὸς καὶ ἄρρηκτος μεταξὺ πάντων τῶν Μουσουλμάνων δεσμός, ἡ δὲ θέλησίς του εἶναι καὶ νόμος τοῦ Μουσουλμανικοῦ Κράτους.

Οἱ Νεότουρκοι καταλύσαντες τὴν θεοκρατίαν καὶ ἀνιδρύσαντες τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα χάριτι εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν νέων ἀξιωματικῶν ἰδίᾳ κατὰ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐδημιούργησαν μεγίστους κινδύνους κατὰ τῆς ὑποστάσεως αὐτῆς τῆς Τουρκίας, ὅπως δὲν προεῖδον αὐτοί, ἀλλ' ἤδη ἐμφανίζονται συμπτώματα μηδένα λανθάνοντα. Διὰ συναρπαγῆς συγκεντρώσαντες ἐν τῇ ἀρτιστατάτῳ Ὀθ. Βουλῇ μεγάλην τουρκικὴν πλειονοψηφίαν, ἐπίστευσαν ὅτι διὰ ταύτης μόνης θὰ ἔπραττον κατὰ βούλησιν καὶ θὰ ἤγον τὸ Τουρκικὸν Κράτος ὅπου ἂν αὐτοὶ ἤθελον. Μετὰ παράφρονος αὐτοπεποιθήσεως, ἣν ἐμπνέουσιν εὐτυχεῖς ἀλλὰ τυχαῖαι περιστάσεις ἐπιδιώκουσι τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ξένων καὶ ἀλλοφύλων ἐν Τουρκίᾳ φυλῶν οὔτε τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν οὔτε τοὺς νόμους τῆς ἱστορίας εὐλαβούμενοι.

Μετὰ μανίας ἐστράφησαν κατὰ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, τοῦτον μᾶλλον θεωροῦντες ὡς στοιχεῖον ἀκαταγώνιστον καὶ μέγιστον πρόσκομμα κατὰ τῶν χιμαιρικῶν σχεδίων αὐτῶν τῆς Ὀθωμανοποιήσεως ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ σημερινὸς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διωγμὸς προμηνύει καὶ τὸν διωγμὸν τῶν ἄλλων φυλῶν, αἵτινες τοῦτο πρεβλέπουσαι εἰρηνεύουσι μὲν κατ' ἐπίφασιν παρασκευάζονται δὲ πρὸς ἄμυναν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἐν τῷ κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμῷ οἱ Νεότουρκοι ἐπίστευσαν ὅτι θὰ συνεκέντρουν τὸν μουσουλμανικὸν κόσμον, τιθεμένων εἰς λήθην τῶν φυλετικῶν ἐν αὐτῷ ἀντιθέσεων καὶ ἀμφισβητήσεων, καὶ θὰ ἐπεσπῶντο πάντων τὴν τυφλὴν καὶ ἀδίστακτον ἐμπιστοσύνην ἐν τῇ κατ' αὐτοὺς φιλοπάτριδι δράσει πρὸς ἐθνικὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἀλλοθρήσκων φυλῶν.

Ἡ πρώτη ἐξέγερσις ἁπάντων τῶν μουσουλμάνων κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὴν Κρήτην ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν τοὺς νεοτούρκους, ἀλλ' ἤδη τὰ πράγματα ἐν Τουρκίᾳ ἐξελίσσονται κατὰ τοὺς ἀπαραβάτους νόμους τῆς ἱστορίας. Οἱ Τοῦρκοι ὁμιλοῦσι στεντορείως περὶ πατρίδος, λέξεως ἀγνώστου ἐν τῷ Κορανίῳ καὶ περὶ ἔθνους ἐν τῇ ἰσλαμικῇ θεοκρατίᾳ ἐν ᾗ αἱ φυλετικαὶ καὶ ἐθνικαὶ διακρίσεις ἐξαλείφονται ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν ὄνομα τοῦ Μωσλὴμ (πιστοῦ). Προφέροντες οἱ νεότουρκοι τὸ ὄνομα πατρὶς καὶ τὸ ὄνομα ἔθνος οὕτω ἐπισήμως καὶ διατόρως ἀνακαλοῦσιν ἐν ᾗ συνειδήσει τῶν διαφόρων μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν πατριωτικὰ καὶ φυλετικὰ αἰσθήματα, ἅτινα μοιραίως θὰ ἐξεγείρωσι φυλετικὰς ἀντιθέσεις καὶ ἀντιζηλίας, καὶ θὰ καταντήσωσιν αὐτοὺς εἰς συγκρούσεις καὶ πολέμους φυλετικοὺς ἄγοντας ἀσφαλῶς εἰς διαμελισμὸν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Τοιούτων φυλετικῶν καὶ θρησκευτικῶν πολέμων δὲν εἶναι ἄγευστος ἡ Ἰσλαμικὴ πολιτεία πολλοὺς ἀπὸ τούτων καὶ δεινοὺς ὑπομείνασα κινδύνους. Ἐὰν οἱ Ταῦροι ἀξιώσωσι ν' ἀποτελώσιν ἐθνότητα, καὶ ἐθνότητα ἐπικρατοῦσαν ὑπὸ τὸ τουρκικὸν ὡσαύτως ἐθνικὸν ὄνομα Ὀθωμανοί ἐν τῇ Μωαμεθανικῇ αὐτοκρατορίᾳ, οἱ Ἄραβες ἔχουσιν ἀρχαιότερα καὶ ἰσχυρότερα φυλετικὰ καὶ θρησκευτικὰ δικαιώματα ἐν αὐτῇ, αἱ χῶραι δὲ ἃς κατοικοῦσι τὰ ἀραβικὰ φῦλα κέκτηνται μεγάλην καὶ μακρὰν καὶ ἔνδοξον ἱστορίαν μουσουλμανικήν, ἧς εἶναι ἄμοιροι αἱ ὑπὸ τῶν δῆθεν Τούρκων οἰκούμεναι χῶραι.

Ὁ χαλίφης δὲν ἵσταται πλέον ἐπὶ τοῦ θεοκρατικοῦ θρόνου τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ὑποβιβασθεὶς εἰς συνταγματικὸν βασιλέα γυμνὸν μὲν τῆς προτέρας θρησκευτικῆς αἴγλης, ἄμοιρον δὲ πλέον τῆς πολιτικῆς ἰσχύος, ἥτις περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν νεοτούρκων ζένων καὶ μάλιστα ἐχθρῶν φυλετικῶς πρὸς τοὺς Ἄραβας. Ἐνταῦθεν ἐπίκειται ἐπανάστασις τῶν Ἀράβων κατὰ τῶν Τούρκων, ἥτις ἂν σήμερον δὲν εἶναι σπουδαία, θ' ἀποβῇ τρομερὰ ὅταν ὁ ἀραβικὸς κόσμος μετ' οὐ πολὺ θὰ κατανοήσῃ καὶ θὰ ἀναλογισθῇ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν ἐν Τουρκίᾳ.

Οἱ Ἀλβανοὶ οὐδέποτε ἀπέβαλον τὸ φυλετικὸν φρόνημα καὶ τὸν φυλετικὸν ἐγωϊσμὸν αὐτῶν, ὑπέμειναν δὲ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν ἐφ' ὅσον ἦσαν οὐ μόνον ἀφορολόγητοι ἀλλὰ καὶ εὐρέως μετεῖχον ἐν τε τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῇ διοικήσει προνομιακῶν ὡς εἰπεῖν ὠφελημάτων.

Τὸ νέον καθεστὼς ἐν Τουρκίᾳ ἀποβαίνει ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ φυλετικὰ φρονήματα καὶ τὰς πεπαλαιωμένας ἕξεις τῶν Ἀλβανῶν, αἵτινες ἐργάζονται ἤδη ὑπὲρ αὐτονομίας τειτούσης εἰς παντελῆ χωρισμὸν ἀπὸ τῆς Τουρκίας, καὶ θὰ δεήσῃ πρὸς ὑποταγὴν τούτων νὰ δαπανήσωσι πολὺ χρυσίον, ἂν θέλωσι νὰ φεισθῶσι τῶν Τουρκικῶν σωμάτων οἱ νεότουρκοι, ἅτινα μάτην θὰ σαπῶσιν ἀνὰ τὰς φάραγγας καὶ τὰς ἄκρας τῆς τραχείας Ἀλβανίας.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τούτῳ σπαράγμῳ οἱ Τοῦρκοι οὐδένα θὰ ἔχωσι φίλον ἀλλὰ πάντας ἐχθρούς ἐπιχαίροντας, διότι θὰ μηδενισθῶσιν ἐν τῇ τελείᾳ ἀπομονώσει αὐτῶν ἀπεβάλλοντες ὅσα ἐκληρονόμησαν εἰς αὐτοὺς οἱ πρόγονοί των δι' ἀγρίων καὶ αἱμοχαρῶν πολέμων οὐ μόνον κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ καὶ πεπολιτισμένου κόσμου ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Μογγόλων ἐπιδρομέων καὶ τῶν Ἀράβων εὐεργετῶν αὐτῶν.

Πρὸς τὸν σάλον τοῦτον δὲν θὰ παραμείνωσιν ἀδιάφοροι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις οὐ μόνον διὰ τὰ πολιτικὰ ἐν Ἀνατολῇ συμφέροντα ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐν Τουρκίᾳ ἐκτεθειμένα χρηματικὰ κεφάλαια, ἅτινα σήμερον ἀποτελοῦσι τὴν αἰσθητοτέραν χορδὴν τῶν τε Κρατῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν. Ἐπίκειται λοιπόν, κατοχὴ διεθνὴς ἐπικαίρων ἐν Τουρκίᾳ τόπων, τῶν κυρίων πόλεων καὶ λιμένων αὐτῆς καὶ σύστημα ρότερος καὶ στενότερος ἔλεγχος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Τουρκίας, ταῦτα δὲ πάντα θὰ προκαλέσωσιν ἐξωτερικὰς φονικὰς καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν Τούρκων, αἵτινες θὰ προκαλέσωσι πάντως τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῆς καταστάσεως ταύτης δύναται νὰ βλέπῃ σπουδαίως ἴσως ἐθνικῶς καὶ εὔχεται ἀνεψυγμένως ὑπὲρ τῆς ἀδιατάρακτου ἐν Τουρκίᾳ εἰρήνης ὑπὸ τὸ κράτος ἀληθοῦς καὶ εἰλικρινοῦς ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης. Ἐὰν ὅμως ἡ νεοτουρκικὴ παραφροσύνη ἀγάγῃ εἰς ὄλεθρον τὰ τουρκικὰ πράγματα, ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ ἐπιζήσῃ καὶ θὰ εὑρῇ τρόπον νὰ ἐπαυορθώσῃ τὰς ἐθνικὰς βλάβας του.

ΑΝΙΩΣΑ ΝΕΟΤΗΣ

Μετ' ἀδιαφορίας ἢ καὶ οἴκτου ἀνέγνωμεν πολλάκις μεμψιμοιρίας ἐγχωρίων ἐφημερίδων κατὰ τῆς **μονοτονίας** τοῦ βίου τῆς κοινωνίας ἡμῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως ψυγαγωγιῶν καὶ διασκεδάσεων πρὸς πάροδον τοῦ ἀφορήτου(;) αὐτοῦ καὶ ἀνεξαντλήτου(!) χρόνου, τὸν ὁποῖον οἱ ἀνατολῖται **σκοτώνουν** ὡς δύνανται καλῶς ἢ κακῶς καὶ οἱ Ἰταλοὶ διέρχονται ἐν ἀπραξίᾳ (dolce far niente, passa tempo).

Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν ἐπὶ μυρίοις τεκμήριον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἐκφυλισμοῦ καὶ τῆς διαστροφῆς τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος ὑπὸ τῆς μακρᾶς καὶ ἀδυσωπήτου τυραννίας. Ἠδιαφορήσαμεν πρὸς τὰς κατὰ τῆς **μονοτονίας** μεμψιμοιρίας, διότι οἱ γράφοντες ταύτας δὲν ἠδυνήθησάν ποτε νὰ ἐννοήσωσι τὴν βιωτικὴν δρᾶσιν ἀλλοίαν τοῦ συνήθους ἀνατολικοῦ βίου, ἔθλιψαν ὅμως ἡμᾶς μεμψιμοιρίαι δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς φίλης «Ἐφημερ. τοῦ Λαοῦ» καὶ τοῦτο παρὰ νέων σπουδαστῶν ἀξιούντων δικαίως νὰ δράσωσιν ἐν καιρῷ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας ταύτης.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν νεότητα ἀνιῶσαν ὑπὸ ἀπραξίας καὶ μελαγχολῶσαν ὑπὸ μονοτονίας, ὁσάκις δὲ ἀπαντῶμεν τοιαύτην ἀποδίδομεν τοῦτο εἴτε εἰς ἐκφυλισμὸν πρόωρον εἴτε εἰς ἔλλειψιν ὀρθῆς καὶ ὑγιοῦς ἑλληνικῆς δὲ μάλιστα ἐκπαιδεύσεως, παρ' ὅλην τὴν πολυχρόνιον ἐν τοῖς Γυμνασίοις ἡμῶν κλασικὴν παίδευσιν. Τρανὸν καὶ τοῦτο μαρτύριον τῆς διαστραφείσης ἑλληνικῆς παιδείας ἐν τοῖς κατ' εὐφημισμὸν ἑλληνικοῖς τούτοις ἐκπαιδευτηρίοις, δικαιολογοῦν τὴν κατὰ τῆς παιδείας ταύτης καταφορὰν ἀνθρώπων κούφων καὶ ἐπιπολαίων καὶ σοβαρῶν ἔστιν ὅτε ἀλλ' ἀδαῶν τῆς ἀληθοῦς κλασικῆς παιδεύσεως.

Μεμψιμοιροῦσιν οἱ νέοι Ἕλληνες σπουδασταὶ κατὰ τῆς μονοτονίας τοῦ βίου, ὡσεὶ ἦσαν Ἀσιᾶται ἀγάδες, ζητοῦντες νὰ διασκεδάσωσι τὴν ἀνίαν τῆς ἀπραξίας αὐτῶν εἴτε διὰ τῆς θέας ἀσέμνων ὀρχηστρίδων καὶ αἰλητρίδων εἴτε τινὸς καραγκιόζη ἢ γελωτοποιοῦ, οἵους πορελάμβανον καὶ διέτρεφον **πρὸς διασκέδασιν** αἱ βυζαντιναὶ αὐλαί, οἱ ἡγεμόνες τῆς μεσαιωνικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ Σουλτᾶνοι καὶ οἱ πασάδες τῆς Τουρκίας.

Τεκμήρια πάντα ταῦτα νοσηροῦ καὶ παρηκμακότος πολιτισμοῦ ἅτινα δυστυχῶς ἀποτελοῦσι τὰ κύρια χαροκτηριστικὰ ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀργίας καὶ ἀπραξίας αἵτινες ἐπακολουθοῦσιν εἰς τὴν βιωτικὴν ἐργασίαν λαῶν ἐν χθαμαλῇ βαθμίδι πολιτισμοῦ διατελούντων, καὶ εἰς τὴν βαθμίδα ταύτην κατέρχονται καὶ οἱ νέοι Ἕλληνες σπουδασταὶ μεμψιμοιροῦντες κατὰ τῆς **μονοτονίας** τῶν θερινῶν παύσεων αὐτῶν.

Σκοτώνουσι καὶ αὐτοὶ τὸν καιρὸν ὅπου καὶ ὅπως δύναται χαρτοπαικτοῦντες, ταυλίζοντες ἢ καὶ τὰ εὐτελέστερα θεάματα καὶ ἀκροάματα ἐπιδιώκοντες ἵνα διασκεδάσωσι τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ἀνίαν! Δὲν καταρώμεθα διὰ τοῦτο τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ἀλλὰ τοὺς διδασκάλους, οἵτινες διηνεκῶς ἀνὰ στόμα ἔχοντες τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους καὶ πρὸς θαυμασμὸν καὶ μίμησιν ἐκείνους προβάλλοντες, οὐδέποτε διδάσκουσι τοὺς νέους τὸν ἀρχαῖον βίον οὐδὲ ἐπιχειροῦσι διὰ τούτου νὰ βελτιώσωσι τὸν ἡμέτερον.

Προτρέπομεν τοὺς ἀνιωμένους ὑπὸ μονοτονίας φίλους σπουδαστὰς νὰ μελετήσωσιν ἐπισταμένως **τὴν διάλεξιν** τοῦ σοφοῦ Σκώτου Ἑλληνιστοῦ Butcher «Περὶ Ἑλλάδος καὶ Φοινίκης» δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ 8φ καὶ 9φ τεύχει τοῦ παρ' ἡμῖν παριοδικοῦ «Ζήνωνος» ἵνα ἴδωσι μὲν πῶς οἱ Εὐρωπαῖοι λαοὶ ἐπωφελήθησαν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν διδασκόμενοι παρ' ἀνδρῶν σοφῶν καὶ εὐρεῖαν τὴν διάνοιαν ἐχόντων οὐχὶ λεξείδια γυμνὰ καὶ κατόιας ξηρούς ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ μεταδίδοντες εἰς τοὺς κεχηνότας καὶ θαυμάζοντας ἀκροατάς.

Ἡ **μονοτονία** τοῦ βίου ἦτο ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἀνία καὶ μελαγχολία οὐδέποτε ἐθόλωσε τὴν ἰσανικὴν φαιδρότητα καὶ χαρὰν τῶν νέων Ἑλλήνων. Ἀπὸ τῶν βιωτικῶν ἔργων παυόμενοι ἐκεῖνοι οὔτε ἀπράγμονες καὶ ἀργοὶ παρέμενον, οὔτε εἰς παιδιὰς εὐτελεῖς καὶ τοπικὰς ἐπεδίδοντο, οὔτε εἰς θεάματα καὶ ἀκροάματα ἀνούσια κατέφευγον, ἀλλὰ διῆγον τὰς ὥρας τῆς **σχολῆς** ἀσχολούμενοι εἰς ἐνασχολήσεις εὐγενεῖς καὶ ὑψηλὰς τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ αἰσθήματος αὐτῶν. Ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ μουσικὴ ἦσαν προσφιλὴς ἐνασχόλησις παντὸς εὖ ἠγμένου ἑλληνόπαιδος καὶ ἡ μετὰ χρηστῶν καὶ ἀνεπτυγμένων ἀνδρῶν συνομιλία καὶ ἀναστραφή, ἡ φιλία δὲ ἡ ἐγκάρδιος, παραδειγματικὴ μόνον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, ἀπετέλει ἀνάγκην κοινωνικὴν ἀναπόδραστον, διότι ἐν τῇ μεταξὺ ἀληθῶν φίλων συζητήσει καὶ τῇ ἀμίλλῃ περί τε τοῦ σώματος τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τελειοποίησιν καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν ἐξευγενισμὸν καθόλου τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἐπίδειξιν πάσης ὑψηλῆς ἀρετῆς πρὸς ἀλλήλους διετίθετο τῆς σχολῆς ὁ χρόνος, ἥτις οὐχὶ ἀπραξία καὶ ἀργία ἦτο ἀλλὰ δρᾶσις καὶ ἐνέργεια περὶ πᾶν ὑψηλὸν καὶ γενναῖον, ἡ ἀργία δὲ καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη ἦσαν ἄγνωστα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν καθόλου.

Τὸ ἐν Λευκωσίᾳ στάδιον καλύπτεται ἤδη ὑπὸ τριβόλων καὶ ἀκανθῶν, ἐνῷ διατηρεῖ τοῦτο ἡ φιλογένεια ὀλίγον μόνον πολιτῶν· ὑπάρχει εὐκαιρία παρ' ἡμῖν ὁρίστη πρὸς ἐπίδοσιν εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ἄλλας εὐγενεῖς ἐνασχολήσεις, καὶ ἀσχολοῦνται κατὰ καιροὺς καὶ ἐκ περιτροπῆς ὑπὲρ τοὺς ἑξήκοντα νέοι, ἀλλὰ μεταξὺ τούτων ὀλίγοι ἀτυχῶς εἶναι σπουδασταί, καὶ οἱ λοιποὶ ἀνιῶνται καὶ προσδοκῶσιν εἰμὴ τὸν ἄρτον, πάντως ὅμως τὰ θεάματα παρ' ἄλλων, ὡς ὁ διεφθαρμένος ὄχλος τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Βυζαντίου.

Τοὺς ἀνιωμένους καὶ πλαδαροὺς τούτους νέους προτρέπομεν καὶ πάλιν νὰ μελετήσωσι τὰ περὶ Ἑλλάδος καὶ Φοινίκης τοῦ Butcher, παρέχομεν δὲ εἰς αὐτοὺς πρόγραμμα ὡραίων ἐνασχολήσεων ἐπωφελεστάτων εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὴν πατρίδα, ἧς κέκληνται νὰ γένωνται πολῖται καὶ ἄρχοντες διακεκριμένοι. Κυνήγιον, γυμναστική, μουσική, διαλέξεις ἀρχαιολογικαί, ἱστορικαί, ἐπιστημονικαί, συναστροφαὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ συζητήσεις πολιτικαὶ καὶ ὑψηλῶν δραμάτων διδασκαλίαι ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολῆς θὰ καταστήσωσι τὸν νεανικὸν βίον αὐτῶν Ἑλληνικώτατον καὶ τῷ Θεῷ καὶ τῇ φιλτάτῃ Πατρίδι εὐαρεστότατον. Λήγει μετ' οὐ πολὺ τῶν θερινῶν παύσεων ὁ χρόνος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε συμβουλεύομεν τοὺς φίλους σπουδαστὰς ἵνα τὸ προσεχὲς θέρος ἀναλαβόντες σάκκον ὁδοιπορικὸν περιέλθωσιν ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς τὴν νῆσον κατ' ἐπαρχίας καὶ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν Κυπριακὸν λαὸν καὶ γένωνται διαπρύσιοι κήρυκες καὶ παρήγοροι ἄγγελοι τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν πολλαχῶς πεπροικισμένον τοῦτον λαόν, οὗτινος θὰ κληθῶσιν ἵνα ἰθύνωσι τοὺς ὑπὲρ πάσης προόδου ἀγῶνάς του καὶ μάλιστα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του. Ἰδοὺ εὑρὺ καὶ ὡραῖον στάδιον, ἐν ᾧ ἡ φίλη ἑλληνικὴ νεότης θὰ ἐπιδείξῃ πάσας τὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ οὐδέποτε θὰ ἀνιάσῃ καὶ θὰ βαρυνθῇ προώρως τὴν ἀπρίγμονα ζωήν της.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ "ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ,,
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Αὔριον θὰ παιανίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ «Ἀπόλλων» ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΘΡΙΑΜΒΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΝΑ ΤΗΝ ΚΑΡΠΑΣΙΑΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καθῆκον ἐπιβεβλημένον καὶ εὐλαβῆ πόθον τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου Του ἐκπληρῶν, ἀπῆλθε τῇ π. Τετάρτῃ εἰς ποιμαντικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν βορειοανατολικὴν χερσόνησον Καρπασίαν.

Ἡ πορεία τῆς Α. Μακαριότητος μετὰ τῆς ἀκολουθίας ἐγένετο αὐτόχρημα θριαμβική, διότι οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῶν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ τῶν πλησιοχώρων ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς προσεγγίσεώς Του ἐξήρχοντο πανδημεὶ εἰς προϋπάντησιν μετὰ τῶν ἐφημερίων καὶ μετὰ θυμιατηρίων ἀνὰ χεῖρας δεξιούμενοι μετὰ σεβασμοῦ καὶ στοργῆς τὸν πρωθιεράρχην καὶ ἐθνάρχην τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν Αὐτοῦ, προσαγορεύοντες δὲ τὴν Α. Μακαριότητα διὰ τῶν οἰκείων διδασκάλων ἢ τῶν προκρίτων αὐτῶν καὶ διαδηλοῦντες τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτῶν.

Ἐν Τρικώμῳ, ἐν Ἁγ. Θεοδώρῳ, ἐν Λιοναρίσσῳ, ἐν Κώμῃ Αἰγιαλοῦ, ἐν Ἁγ. Ἀνδρονίκῳ, ἐν Αἰγιαλούσῃ ἐξεδηλώθη ἡ ἀναβίωσις ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβῶν κατοίκων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν ἄρχοντα, τὸν ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ μετ' αὐτῆς τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν μετὰ τῶν κρατυνόντων αὐτὴν πόθων καὶ ἐλπίδων ἐπὶ αἰσιώτερον μέλλον ἐθνικόν.

Μόλις εἶχεν ἀποχωρισθῇ τῶν εὐσεβῶν Αἰγιαλουσιτῶν προπεμψαμένων τὴν Α. Μακαριότητα εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως ἀπόστασιν, καὶ μικρὸν πέραν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σινᾶ ἀνέμενεν Αὐτὴν πανδημεὶ εἰς προϋπάντησιν προελθοῦσα ἡ εὐσεβὴς κοινότης Ριζοκαρπάσου, καὶ μετὰ τὰς θερμὰς καὶ εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ στοργῆς πρὸς τὸν γεραρὸν Ἀρχιποιμένα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἡ Α. Μακαριότης μὴ στέρξασα νὰ ἀμαξοδρομῇ ὑπὸ τοσούτου πλήθους ἀκολουθουμένη κατῆλθε τῆς ἁμάξης καὶ πεζῇ μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς Ριζοκάρπασον ὑπὸ τὰς παρατεταμένας καὶ βροντώδεις ζητωκραυγὰς πάντων.

Μετὰ τὸ Ριζοκάρπασον ἐν συνοδείᾳ ἑκατοντάδων προσκυνητῶν μετέβη εἰς τὸν τόπον τῆς πανηγύρεως εἰς Ἅγ. Ἀνδρέαν ὅπου πολλαὶ χιλιάδες πάλιν προσκυνητῶν ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν τῆς Α. Μακαριότητος ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ χαρᾷ· καὶ ἡ ἀπωτάτη ἐκείνη ἄκρα τῆς Κύπρου ἐγένετο μάρτυς ἐνθουσιαστικῶν γεγονότων, ἅτινα μόνον ἀπὸ στόματος τῶν ἀνὰ τὴν νῆσον ἤδη διασπειρομένων προσκυνητῶν δύναταί τις νὰ ἀκούσῃ πιστῶς.

Ἡ παρουσία τῆς Α. Μακαριότητος ἐν τῇ πολυανθρωποτάτῃ πανηγύρει προσέδωκεν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἀλλὰ καὶ εὐταξίαν καὶ σεμνότητα πολλήν. Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῇ παραμονῇ καὶ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῇ ἐπιούσῃ ὑπερμύριοι προσκυνηταὶ εἶχον πληρώσει τὸν εὐρύχωρον ναόν, τὸν περίβολον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μεγάλην ἔκτασιν τὸν ἀναπεπταμένον περὶ αὐτὸν χῶρον ἐν εὐλαβεῖ προσοχῇ καὶ κατανύξει. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Μακαριότης ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον μετὰ φωνῆς ἠχηρᾶς καὶ βροντώδους, ὥστε νὰ ἀκροᾶται ἅπαν τὸ ἐκκλησίασμα μετὰ τῆς συνήθους Αὐτῇ εὐχερείας καὶ εὐγλωττίας ἑρμηνεύσασα τὸ εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας καὶ συναγαγοῦσα ἐξ αὐτοῦ ἄγαν ἐποικοδομικὰ πορίσματα πρὸς ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐτικοδόμησιν τῶν συνωστισμένων ἀκροατῶν του.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἡ Α. Μακαριότης διένειμε τὸ ἀντίδωρον εἰς τὰς χιλιάδας τῶν προσκυνητῶν ἐπὶ ὥρας ὅλας παρελαυνόντων καὶ εὐλαβῶς ἀσπαζομένων τὴν δεξιὰν Αὐτοῦ.

Ἡ ἀπὸ τῆς πανηγύρεως ἐκκίνησις τῆς Α. Μακαριότητος μετὰ βραχεῖαν

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ἐν τοῖς Παγκυπρίοις Διδασκαλείοις τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων καὶ ἐν τῷ Παγκυπρίῳ Γυμνασίῳ καὶ τῷ πλήρει Παρθεναγωγείῳ ἐκεῖνα μὲν ἄρχονται τῇ 31 Αὐγούστου αὗται δὲ τῇ 7 Σεπτεμβρίου, ταχτικὴ δὲ τῶν μαθημάτων ἔναρξις τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ

(ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ)

ἀνάπαυλαν, ὡμοίαζε πρὸς μετοικεσίαν ὁλοκλήρου πόλεως, ἐπὶ κεφαλῆς ἐχούσης τὸν ἀνώτατον ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς ἄρχοντα καὶ ἀμφότεραι αἱ ὁδοὶ ἤ τε βορεία τῆς Ἀφέντρικας καὶ ἡ νοτία τοῦ Μακροῦ καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς πανηγύρεως μέχρι Ριζοκαρπάσου ὡμοίαζον πρὸς μυρμηκιὰς ἀνθρώπων οἵτινες πάντες συνῆλθον εἰς Ριζοκάρπασον, ὅπερ ἐπὶ τινας ὥρας παρέσχε τὸ θέαμα μεγάλης καὶ πανηγυριζούσης πόλεως.

Οἱ προσκυνηταὶ δεξάμενοι τὰς εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐν ζητωκραυγαῖς ἤψαντο τῆς ὁδοῦ πάλιν εἰς τὰ ἴδια ἐπανερχόμενοι, ἡ Α. Μακαριότης δὲ παρέμεινεν ἐκεῖ ἵνα ἐκτελέσῃ τὰ ἀρχιερατικὰ καθήκοντά Του.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν Του ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκπληρῶν τὰς εὐλαβεῖς παρακλήσεις τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήν. Κοινοτήτων ἐν Ριζοκαρπάσῳ καὶ ἐν Αἰγιαλούσῃ ἐνεκαινίασεν ἀνὰ ἕνα ναόν, ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἅγ. Ἀνδρόνικον ἱερουργήσας καὶ ἐξετάσας τὰς γνωστὰς τῆς κοινότητος διαφορὰς πρός τινας μωαμεθανοὺς ἐγχωρίους καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λιονάρισσον ὅπου ἐδέξατο πρεσβείας ἐκ τῶν παρακειμένων χωρίων τὰς πατρικὰς εὐλογίας Αὐτοῦ αἰτουμένων.

Εἰς Λευκωσίαν ὑπολογίζεται νὰ φθάσῃ ἴσως περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου.

ΚΥΠΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ.

Μετὰ δικαίας χαρᾶς καὶ ὑπερηφανίας θὰ μάθῃ τὸ Παγκύπριον Κοινὸν τὸν διορισμὸν ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ κ. **Λεωνίδου Λαπαθιώτου** Κυπρίου τὴν πατρίδα καὶ ἄγαν διακεκριμμένου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλλην. Στρατοῦ.

Ὁ κ. Λαπαθιώτης εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀξιωματικῶν, οἵτινες μετὰ τὴν στρατιωτ. ὑπηρεσίαν τὸ ξίφος ἀναρτῶσι παρὰ τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς διαθέτουσιν εἰς εὑρείας καὶ σοβαρὰς μελέτας, οἵας ἐπιβάλλει ἡ σύγχρονος στρατηγικὴ ἐπιστήμη.

Ὁ κ. Λαπαθιώτης ἐδίδαξεν εὐδοκιμώτατα εἰς ἁπάσας τὰς Στρατιωτικὰς σχολὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγένετο συγγραφεὺς στρατιωτικῶν περιοδικῶν καὶ μονογραφιῶν καὶ ἀπολαύει τῆς ὑψηλῆς ἐκτιμήσεως ἅπαντος τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατικῶν παρουσία τοῦ κ. Λαπαθιώτου κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας στιγμὰς ἐγγυᾶται σοβαρωτάτην ἐργασίαν πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ πολεμικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλλάδος τὸ νέον δὲ ὑπουργεῖον δι' αὐτοῦ συνεπληρώθη κατὰ τρόπον ἐμπνέοντα πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Πανελλήνιον.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως μακρότατον τὸν βίον τῆς νέας Κυβερνήσεως Μαυρομιχάλη ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΠΑΤΡΙΚΑ ΔΑΚΡΥΑ

[Εἰς πατρικὴν καρδίαν βαθύτατα τρωθεῖσαν ὑπὸ τῆς πρώϊμου καὶ σκληρᾶς ἀπωλείας τρυφερωτάτου τέκνου της χαριζόμενοι δημοσιεύομεν τοὺς κάτωθι στίχους, οὓς συνέθηκεν αὐτη γράψασα διὰ πυρίνου αἵματος καὶ δακρύων].

Πρὸς τὸν ἀποπτάντα ἄγγελόν μου.

Τώρ' ἀγγελοῦδι μου, Ἐρμῆ, ὁ' τοὺς Οὐρα-
[νοὺς ποὺ βγαίνεις
τὸν Πλάστην παρακάλεσε, Ἐρμῆ μου, νὰ
[α' ἀφήνῃ
νὰ ἔρχεσαι 'ς τὸν ὕπνον μου ποσῶς γοριὰ νὰ
[φέρνῃς
'ς τοῦ Χάρου τὲς λαβωματιὲς, Ἐρμῆ μου,
[νὰ μοῦ χύνῃς.

Νὰ ἔρχεσαι ὁλάχαρο, μὰ ὄχι πικρομμένο
νὰ μὲ φιλῇς νὰ σὲ φιλῶ 'σὰν σ' εἶχα
[μαθημένο
ὥς που νὰ θέλ' ὁ Πλάστης μου πάλιν ν'
[ἀνταμωθῶμε
χωρὶς τὸν φόβον, ὦ Ἐρμῆ, ποτὲ νὰ
[χωρισθῶμεν.

Μή, ὦ Ἐρμῆ, πικραίνεσαι πῶς πάγῃς
[μοναχό σου
καὶ δὲν ἔχεις ἀγάπη μου κανένα ὁντ' ἐγό σου.
Εἶναι οἱ ἄλλοι τοῦ Θεοῦ Ἐρμαί ποὺ θὰ
[σὲ πάρουν.

Δὲν θὰ σ' ἀφήσουν, γιόκκα μου, εἰς τοῦ
[φονιὰ τοῦ Χάρου
τὰ ἄγρια καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ βασέα χέρια
τοῦ Πλάστου τ' ἀγγελούδια, τὰ ἄλλα σου
[τὰ ταίρια·
ἀμέσως θὰ σ' ἁρπάξουνε, Ἐρμῆ μου,
['σὰν σὲ δοῦνε
κι' εἰς τὰ παλάδια τοῦ Θεοῦ μαζῆ σου
[θὰ γερνοῦνε.

Κι' ἐκεῖ, Ἐρμῆ, ποῦ θὰ μαθᾷς μὲ τάλλα
[τ' ἀγγελούδια
ποῦ μέσ' ἀπ' τὸν Παράδεισον τὰ δροσερὰ
[λουλούδια
κάμ' ἀνθοδέσμη εὔμορφη, Ἐρμῆ, γιὰ τὸν
[παπά σου·
ποῦ δὲν θ' ἀργήσῃ, ὦ Ἐρμῆ, γιὰ νὰ
[βρεθῇ σιμά σου.

Ἐν Λαπήθῳ.

Κ. Χριστοδουλάκης.

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κύριε Συντάκτα,

Ὁ ἀξιότιμος κ. Α. Λιασίδης γράφων εἰς τὴν «Πατρίδα» περὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου, λέγει ὅτι «Διευθύντρια αὐτοῦ διωρίσθη διδασκάλισσα ἄνευ τινὸς εἰδικοῦ προσόντος».

Τὸ **εἰδικὸν** αὐτὸ προσὸν, τὸ ὁποῖον ὁ ἀξιότιμος κ Α Λιασίδης ζητεῖ νὰ ἔχῃ πᾶσα Διευθύντρια, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶναι κτῆμα εἰς τὴν τυχοῦσαν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ **εἰδικὰ** αὐτὰ προσόντα εἶχον αἱ δύο προκάτοχοι Διευθύντριαι δι' ἃ δύναται νὰ καυχᾶται ὁ κ. οὗτος καὶ νὰ κατακρίνῃ τὰς στερουμένας αὐτοῦ.

Διατελῶ κλπ.

Γ.

†

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἄῦριον μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς Ἁγ. Ἰωάννου καὶ Ἁγ. Ἀντωνίου τελεσθήσονται μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς ἡμῶν

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ Ν. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΟΥ

εἰς ἃ προσκαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ὅπως ἐνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μεθ' ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 22)3 Σεπτεμβρ. 1909.

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς.

Οἱ τεθλιμμένοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ΕΤΗΣΙΑ πανήγυρις τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐν Καρπασίᾳ τῇ 15 Αὐγούστου ἐφέτος ὑπερέβαλε πᾶσαν προηγουμένην κατά τε τὸ ἄμετρον πλῆθος τῶν προσκυνητῶν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς τελέσεως αὐτῆς χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς Ὃν πανταχόθεν ὑπερμύριοι προσκυνηταὶ ἐπεδείξαντο τὸν βαθὺν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑψηλὴν ἐκτίμησιν μεθ' ὧν περιβάλλει Αὐτὸν ὁ φιλόχριστος καὶ φιλόπατρις τῆς Κύπρου λαός.

⁂

ΕΝ ΡΙΖΟΚΑΡΠΑΣΩι. Τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐρίσαντες οἱ δύο ἀδελφοὶ Παλήκαρου συνεπλάκησαν καὶ ὁ εἷς ἐπλήγωσεν ἐπικινδύνως τὸν ἕτερον διὰ μαχαίρας. Ὁ δράστης παρεδόθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

⁂

ΕΝ ΤΡΙΚΩΜΩι τὴν νύκτα τοῦ π. Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καταλαβών τις τὴν σύζυγόν του ἀπατῶσαν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐφόνευσεν ἐκείνην, σπεύσασαν νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ὁ δὲ ἐπονείδιστος ἀδελφὸς ἀπέδρα. Ἡ μοιχαλὶς ἐξέπνευσεν ἐξομολογηθεῖσα τὸ ἀνόσιον ἁμάρτημα καὶ ὁμολογήσασα ὅτι ὁ σύζυγός της δὲν πταίει.

⁂

ΕΝ ΑΚΑΝΘΟΥ τῇ μεταμεσημβρίᾳ τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς δύο νέοι γείτονες καὶ φίλοι στενοὶ πάντοτε δὲ σύντροφοι εἰς τὸ κυνήγιον εἶχον ἐξέλθει εἰς κυνήγιον. Ὁ ἕτερος τούτων Κώστας χ. Δοΐζου. Οἰκονόμου ἔβαλε κατά τινος πέρδικος, ἀτυχῶς ὅμως εἰς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ μέσῳ τῶν θάμνων ἵστατο σκοπεύων ἀντιθέτως ὁ σύντροφός του Σῖμος χ. Σταυρῆ καὶ ἔπληξε τοῦτον κατὰ τὸν ἀριστερὸν μαστὸν καὶ ἄφησεν ἄπνουν. Ὁ ἀνόσιος φονεὺς ἐξαλλος ὡρμησε πρὸς τὴν ἐπιθανάτιον κραυγὴν τοῦ φιλτάτου συντρόφου του, ὃν εἶλουσε νεκρὸν διὰ πυρίνων δακρύων καὶ ἀπαρηγόρητος καὶ ἀμετάπειστος ἴφυγε τοὺς προσδραμόντας συγχωρίτας πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπὶ τοῦ χείλους στὰς τῆς ἀποκρήμνου ἀκτῆς ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς κεφαλῆς του καὶ κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν αἱματόφυρτος νεκρός.

Τὴν κωμόπολιν κρατεῖ ἔτι ἐν συγκινήσει τὸ αἱματηρὸν καὶ συγκινητικώτατον δρᾶμα.

⁂

Ἡ ΣΤΑΣΙΜΩΤΗΣ διὰ δόλου καὶ κακουργίας ἠδυνήθη προσφάτως ν' ἀνακόψῃ τὴν ΠΡΟΟΔΟΝ τῆς δι' αὐτοκινήτου συγκοινωνίας Λευκωσίας Δάρνακος. Κακόβουλοι διέσπειραν πρὸ τῆς ὁδοῦ τεῦ αὐτοκινήτου θραύσματα ὑάλων καὶ ἐνέπηξαν ἀνεστραμμένως ἥλους οἵτινες διέρρηξαν τὰ ἐλαστικὰ κοῖλα ἐπίσωτρα τῶν τροχῶν. Τούτου ἕνεκα ἡ ταχεῖα καὶ τὰ μάλιστα εὐάρεστος δι' αὐτοκινήτου συγκοινωνία διεκόπη προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀφίξεως νέων ἐπισώτρων, ἅτινα πιθανώτατα κομισθέντα διὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς προχθὲς, θὰ προσαρμοσθῶσι σήμερον.

⁂

Ἡ ΕΠΑΡΧ. ΕΚΠΑΙΔ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ Λευκωσίας συνεδριάσασα χθὲς ἐπλήρωσε τὰς ἀπολειπομένας κενὰς θέσεις διδασκάλων. Παρετηρήθη ὅτι εἰς πλείστα χωρία ἐγένοντο διορισμοὶ διδασκάλων ἄνευ προσόντων ὑπὸ τῶν οἰκείων σχολ. Ἐπιτροπειῶν ἐν ἀγνοίᾳ των βεβαίως ὅτι θὰ στερηθῶσι τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς κυβερνητ. χορηγίας.

⁂

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἐν Κυρηνείᾳ τῇ π. Κυριακῇ ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ηὐλογήθησαν οἱ αἴσιοι ἀρραβῶνες τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας κ. Γιαννακοῦ Γρ. Δημητριάδου καὶ τῆς ἀρίστα μεμορφωμένης καὶ περικαλλοῦς Δεσποινίδος Ἰουλίας Ἰωαννίδου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα ἀρραγεῖς καὶ φαιδροτάτους τοὺς ἀρραβῶνας, ταχείαν δὲ καὶ αἰσίαν τὴν στέψιν αὐτῶν.

⁂

ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ ἐν Κύπρῳ διορίσθη, καθ' ἃ βεβαιοῦται, ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς Λευκωσίας κ. Κλήβελανδ.

⁂

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΙΩΝ ἐτησία γενήσεται καὶ ἐφέτος ἐν Ὁμόδει κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ 14)27 Σεπτεμβρίου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ὑπὸ

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

Δικηγόρου κλπ.

Νεωστὶ ἐκτυπωθὲν ἐν τῷ τυπογραφείῳ «ἡ Λευκωσία» Ε. Κ. Πετρίδου καὶ Σίας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

παρὰ τῷ συγγραφεῖ καὶ τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς Κύπρου:

ΑΔΕΤΟΝ ΣΕΛ. 4
ΔΕΔΕΜΕΝΟΝ » 5

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μικρὸν ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ὀδύνης ἀνακύπτοντες ὑπὸ τῆς σκληρᾶς ἀπωλείας τῆς προσφιλεστάτης θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς ἡμῶν **Λευκοθέας**, ἐκφράζομεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς μετασχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20 Αὐγούστου 1909.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
Ν. Κρανιδιώτου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὴν πτώχευσιν τοῦ **Μιχ. Χ. Ζεμπύλα** ἐμπόρου ἐκ Πέτρας.

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ δανεισταὶ τοῦ ἄνω πτωχεύσαντος ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐπαληθεύσωσι τὰ δάνειά των, ἐνώπιόν μου μέχρι τῆς 1)14) 7βρίου 1909 διότι πέραν τῆς ῥηθείσης ἡμερομηνίας δὲν θὰ γείνωσι δεκτὰ, καθότι θὰ κλείσῃ ἡ πτώχευσις.

Αἱ ἐπαληθεύσεις γίνονται ἐν τῷ γραφείῳ μου καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον ἀπὸ 4—6 μ. μ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20)2 7βρ. 1909.

Ὁ εἰσηγητὴς
Β. Σέρτζος.

×

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς πελατείας μας ὅτι ἀπὸ τῆς 11)24 λήξαντος μηνὸς δὲν διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μας ὁ κ. Λουκᾶς Α Σολέας καὶ ὅτι οὐδεμία πρᾶξις του ἔχει πρὸς τὸ κατάστημα ἡμῶν θὰ ἐπιβαρύνῃ ἡμᾶς.

Λευκωσίᾳ τῇ 20)2 Σεπτεμβρίου 1909.

Κ. Γ. Δραγομάνος καὶ Υἱοί.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος δὲν θ' ἀρχίσωσι πρὸ τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου παρ' ὅλας τὰς συστάσεις τῆς Τουρκίας ὅπως ἐπιληφθῶσι τῆς συζητήσεως αὐτοῦ ταχέως, παρεχομένου εἰς τὴν μεγαλόνησον τοῦ αὐτονομιακοῦ πολιτεύματος. Βεβαιοῦται ὡσαύτως ὅτι κατὰ τὴν διεξαχθησομένην συζήτησιν οὐδόλως θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων αἱ συστάσεις τῆς Τουρκίας περὶ χορηγήσεως αὐτονομιακοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θὰ συζητήσουν ἐπὶ τῶν δηλώσεων αὐτῶν, αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῇ πρὸ 45 ἡμερῶν ἐπιδοθείσῃ Νότᾳ τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος πρὸς τὴν Τουρκίαν, Ἑλλάδα καὶ Κρήτην. Κατὰ τὰς δηλώσεις ταύτας θέλουσιν ἐξετασθῇ βραδύτερον μετ' εὐμενείας τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν.

Διὰ νὰ δοθῇ ὅμως σύμφωνος πρὸς τοὺς Κρητικοὺς πόθους δέον νὰ παρασκευασθῇ ταχέως στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος πρὸς σοβαρὰν ἄμυναν, ὡς συνεβούλευσαν τοῦτο ἐπανειλημμένως οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἔδειξαν μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΡΩΜΗ 26— Αἱ ἀπειλαὶ τῶν Ἀλβανῶν ἤρχισαν πραγματοποιούμεναι. Ἡ ἄνω Ἀλβανία διατελεῖ ἐν ἀνοπλῳ ἐξεγέρσει. Τὰ ὑπὸ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως ληφθέντα μέχρι τοῦδε μέτρα θεωροῦνται ἀνεπαρκῆ νὰ καταστείλουν τὸ κίνημα.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 26. — Τὸ ἀντιδραστικὸν ῥεῦμα ἐπεκτείνεται. Πολαὶ προκηρύξεις ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κομιτάτου ἐτοιχοκολλήθησαν.

ΣΚΟΠΙΑ 24.—Ἐξερράγησαν ταραχαὶ εἰς Βερίζοβιτς. Οἱ Τοῦρκοι ἐφόνευσαν καὶ ἐπλήγωσαν πολλοὺς τῶν κατοίκων, χρησιμοποιήσαντες τὰ τηλεβόλα.

ΡΩΜΗ 24.—Τὸ κίνημα τῶν Μαγδιστῶν ἐν Ὑεμένῃ λαμβάνει ἐπαναστατικὴν μορφήν. Πολλὰ τουρκικὰ σώματα κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες προχωροῦν πρὸς τὴν Χοδεΐδαν. Ὁ διοικητὴς ἐζήτησεν ἐνισχύσεις ἐκ Κων)πόλεως. Λέγεται ὅτι ἐπέβαλεν εἰς τὸν Μ. Βεζύρην τὴν ἰδέαν αἰτήσεως βοηθείας παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ ἀγγλικῶν καὶ ἰταλικῶν πολεμικῶν. Τὸ ἰταλικὸν εὔδρομον «Βολτοῦρνο» ἀνεχώρησεν ἐξ Ἅδεν εἰς Χοδεΐδαν πρὸς προστασίαν τῶν ἰταλῶν ὑπηκόων.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 24.— Στρατεύματα ἀναχωροῦν εἰς Ὑεμένην.

Κ/ΠΟΛΙΣ, 26.—Ἀγγέλλεται ὅτι 200,000 Ἀλβανῶν ἔχουσι ἐπαναστατήσῃ Αἱ ἀρχαὶ ζητοῦν ἀπελπιστικῶς βοήθειαν.

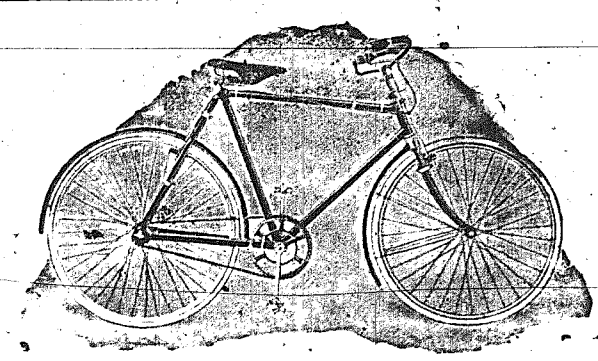
ΣΜΥΡΝΗ 24.—Κατόπιν τῆς δηλώσεως τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, ὅτι θὰ κλείσουν τὰ καταστήματά των, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὁ διωγμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ μετὰ τὰς παραστάσεις τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων ἐν Κ]πόλει τὸ μποϊκοτὰζ ἠλαττώθη ἐνταῦθα.

—Νεώτερα τηλεγραφήματα ἐκ Σμύρνης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς ἐξακολουθεῖ ἄνευ ὑφέσεως.

Κ]ΠΟΛΙΣ 29. —Αἱ δυσαρέσκειαι μεταξὺ Κομιτάτου καὶ Κυβερνήσεως ἐπιτείνονται. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ καταργηθῇ ὁ στρατιωτικὸς νόμος ὑπείκουσα εἰς τὴν πίεσιν τῆς Κοινῆς γνώμης. Τὸ Κομιτάτον «Ἕνωσις-Πρόοδος» ἐπιμένει εἰς τὴν διατήρησιν αὐτοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 30.—Ἡ «Δαίλυ Τελεγράφ» μανθάνει ὅτι κατεστράφησαν ὁλοτελῶς ἓξ τάγματα Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Κ]ΠΟΛΙΣ 30.—Ἡ κατάστασις ἐν Ὑεμένῃ ἐπιδεινοῦται. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, οἱ Ἄραβες μεταξὺ τῆς Τζέδδας καὶ τῆς Σαναᾶ, ἐξωλόθρευσαν πολλὰ τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἀπεκόμισαν ὅλα αὐτῶν τὰ τηλεβόλα.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

Στερεὰ, κομψὰ, εὐκίνητα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πωλοῦνται εἰς τὸ γνωστὸν κατάστημα τοῦ κ.

ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ἐκτάκτως ἐφθηνὰ καὶμὲ ἐξαιρετικὰς εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμήν.

Ἡ ἀξία τῶν ποδηλάτων ποικίλλει ἀπὸ πέντε μέχρι ὀκτὼ λιρ. ἀγγλικῶν, αἱ δὲ πληρωμαὶ γίνονται διὰ τοὺς θέλοντας κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας πρὸς 2 σελ. ἢ μηνιαίας πρὸς 8 σελ.

Τὸ κατάστημα ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισκευάζῃ ἐντελῶς πᾶσαν βλάβην τοῦ ποδηλάτου ἐπὶ ἕν ἔτος καὶ δωρεάν.

'Κυπριακος Φυλαξ'

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Οροι Συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἐξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἐξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Χίνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικῶς:

ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
τὸν »	»	7
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
»	»	8

Αἱ ἀγγελίαι καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νεκρολογιῶν, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΑΙ ΦΗΜΑΙ
ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ
Η ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ
Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

[Τὰ κάτωθι μεταφέρομεν ἐκ τῆς ἀττικῆς ἐφημερίδος «Τὸ Κράτος» τῆς 13 Αὐγούστου.]

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων διαδόσεων καὶ φημῶν ὡς βόμβα ἐξερράγη ἡ περὶ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως φήμη, ἥτις μὴ πιστευθεῖσα κατ' ἀρχὴν ἔτυχεν ἀκολούθως ἐξ ὅλων ἐξετέθησαν ἐν τῷ τύπῳ μείζονος προσοχῆς καὶ προεκάλεσεν εὔλογον συγκίνησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Πρώτη ἐφημερὶς ἀναγράφασα τὴν περὶ παραιτήσεως φήμην ἦν τὰ «Ἐμπρός».

Ἡ Α. Μεγαλειότης κατὰ τὰς φήμας ταύτας ἐξέφρασε τὴν σκέψιν νὰ παραιτηθῇ ἐκ τοῦ θρόνου ἐὰν ἤθελον ἐπαληθεύσῃ τὰ διαδιδόμενα περὶ τοῦ κινήματος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἰδίως τὰ περὶ τῶν αἰτημάτων αὐτῶν περὶ ἀπομακρύνσεως τῶν πριγκήπων ἐκ τοῦ στρατεύματος.

Ἡ [illegible] ἔγραψεν τὸ «Ἐμπρός» [illegible] ὅτι ὅρως πλειοδοτήσασα ἐδ[illegible] πλειοσυλλεπτομερείας ἢ συν[illegible] «Ἐσπερινὴν», ἀξίνες ὄντως προ[illegible] τὴν συγκίνησιν.

Τ[illegible] ταύτης ταύτας, ἀνέγραφεν [illegible] ὡς ἑξῆς:

—Κατὰ πληροφορίας, ἃς ἐλάβομεν ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀνακτόρων, γράφει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς, ὁ Βασιλεὺς ἔλαβεν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ὅπως, ἐν ἡ περιπτώσει διατυπωθῇ εἰς τὸ ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν, ὅτι οἱ πρίγκηπες δέον ν' ἀπομακρυνθοῦν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ὑποβάλῃ ἀμέσως τὴν παραίτησιν Αὐτοῦ μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Οἰκογενείας Του ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Θρόνου.

»Εἰς τὰς τοιαύτας σκέψεις ἦχθη ὁ Βασιλεύς, καθ' ὅσον φρονεῖ, ὡς μᾶς ἀνεκοινώθη, ὅτι ἡ ἀποπομπὴ τῶν υἱῶν του ἐκ τοῦ στρατοῦ εἶνε ὄχι μόνον καταπάτησις τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ προσωπικὸς πόλεμος κατὰ τῆς Δυναστείας, ἀφοῦ πᾶς Ἕλλην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ οἱονδήποτε στάδιον ἐπιθυμεῖ διὰ τὰ τέκνα του, εἴτε τὸ στρατιωτικόν, εἴτε τὸ πολιτικόν, εἴτε οἱονδήποτε ἄλλο. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅστις εἶνε καὶ ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς Πολιτείας καὶ ὁ ὁποῖος ἐξέλεξε διὰ τοὺς πρίγκηπας τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, φρονῶν ὅτι οὕτως ἐξυπηρετεῖ τὴν πατρίδα, ἧς προΐσταται.

»Διὰ τὸν λόγον δὲ διὰ τὸν ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ ἀποπεμφθοῦν τὰ τέκνα καὶ τοῦ τελευταίου ὑπηκόου τοῦ Βασιλέως ἐκ τοῦ Στρατοῦ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον φρονεῖ, ὡς μᾶς ἀνεκοινώθη, καὶ ὁ Βασιλεύς, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀποπέμψουν τὰ τέκνα του.

—Αἱ διοικήσεις.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰς ἀνωτέρας Διοικήσεις τοῦ Στρατοῦ, ὡς αἴφνης εἶνε ὁ Διάδοχος εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀποχὴ τῶν Βασιλοπαίδων ἐκ τοιούτων διοικήσεων δὲν εἶνε ἀντισυνταγματικὴ καὶ συνεπῶς φρονεῖ, ὅτι τὸ Κράτος εἶνε ἐλεύθερον νὰ ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει νὰ ἀνοθεύσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς διοικήσεις τοῦ Στρατοῦ ἢ μή.

»Οὐδέποτε ὅμως θ' ἀνεχθῇ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν υἱῶν Του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, καθ' ὅσον, ὡς γράφομεν ἀνωτέρω, τοῦτο τὸ θεωρεῖ ὡς προσωπικὴν προσβολὴν τοῦ ἐπισήμου Κράτους ἐναντίον τῆς Δυναστείας καὶ τῶν τέκνων Του, τὰ ὁποῖα φρονεῖ ὁ Βασιλεύς, ὅτι εἰς οὐδὲν ἔπταισαν ἢ μᾶλλον, εἶνε τῆς γνώμης ὁ Βασιλεύς, ὅτι εἶνε οἱ ὀλιγώτερον πταίσται ὅλων τῶν ἄλλων διὰ τὴν παναθλίαν κατάστασιν τοῦ Ἔθνους.»

»Σὺν τοῖς ἄλλοις προστίθεται ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει διατυπωθῇ εἰς τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν πριγκήπων ἐκ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, θέλουσι παραιτηθῇ τοῦ ἐπιτίμου τίτλου τοῦ ναυάρχου ὃν ἔχουσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

»Προκειμένου δὲ περὶ προσκλήσεως ξένων διοργανωτῶν διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἱ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις φρονοῦν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῇ εἰσαδήποτε ξένος διοργανωτής, ἀφοῦ οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ζητοῦντες τὴν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου στρέφονται κατὰ τῆς Δυναστείας διὰ τῶν περὶ Βασιλοπαίδων μέτρων, ἅτινα, ὡς λέγεται, θὰ προτείνωσι πρὸς πραγματοποίησιν.

»Ὅσον ἀφορᾷ δὲ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὁμιλῶν, ἔκαμε τὰς ἑξῆς σποδαιοτάτας δηλώσεις:

»—Πιθανὸν νὰ ἀνέχωμαι κολάφους κατὰ τοῦ Ἔθνους διότι τὸ ἐναντίον δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ. Οὐδέποτε ὅμως θὰ ἀνεχθῶ καταπάτησιν τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἕνεκα τούτου θὰ παραιτηθῶ».

Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν ἐν τῇ «Ἐσπερινῇ». Ὁ γράφας τὰ ἀνωτέρω δημοσιογράφος ἐβεβαίου ὅτι ταῦτα ἀνεκοινώθησαν παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Μεσσαλᾶ. Ἀλλὰ πρὶν ἡ δημοσιευθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀνακοινώσεις προερχόμεναι ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἠρωτήθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐὰν ἔχῃ γνῶσιν τῶν τοιούτων ἀνακοινώσεων.

Ὁ κ. Ράλλης μὴ ἔχων οὐδεμίαν γνῶσιν ἐζήτησε νὰ μὴ ἀναγραφῶσιν αὗται πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν ἀνακτόρων καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἢ μὴ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων. Ἡ ἐφημερὶς ὅμως ἔχουσα ἐντολὴν νὰ δημοσιεύσῃ τὰς ἀνακοινώσεις δὲν ἀνέμεινε τὰς συνεννοήσεις τοῦ κ. Ράλλη, ἀλλὰ προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει ταύτων ἐζήτησεν ὁ κ. Ράλλης νὰ διαψευσθωσιν ἐκ τῶν ἀνακτόρων, διότι σκέψεις τοῦ Ἄνακτος μόνον ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις ἀνακοινοῖ εἰς τὸν λαὸν καὶ οὐχὶ οἱ αὐλικοί. Πράγματι ὁ φερόμενος ὡς ἀνακοινώσας τὰς σκέψεις τοῦ Βασιλέως κ. Μεσσαλᾶς ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, δι' ἧς ἐβεβαίου ὅτι δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ δοὺς τὰς πληροφορίας περὶ τῶν σκέψεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ δὲν διέψευδε καὶ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις, τὰς ὁποίας ἐν συνεντεύξει μετὰ δημοσιογράφων ἀνώτερον πρόσωπον τῆς Αὐλῆς ἐπεβεβαίωνεν ὡς ἑξῆς:

»Εἶναι πιθανὸν εἰς στιγμὰς δυσφορίας ἡ Α. Μεγαλειότης νὰ ἐξεφράσθη περὶ τοιαύτης τινὸς προθέσεως, καίτοι ἐγὼ οὐδὲν γνωρίζω περὶ τούτου προσωπικῶς. Δύναμαι μόνον νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ὁ Βασιλεὺς τὰς ἡμέρας ταύτας εἶνε πολὺ λυπημένος ἕνεκα τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Φῆμαι ποικίλαι καὶ ἀόριστοι κυκλοφοροῦν. Πολλαὶ ἐφημερίδες ὑπερβάλλουσι τὰ γεγονότα, ἀποδίδουν εἰς αὐτὰ ἀνύπαρκτον μορφὴν καὶ προσθέτει ἑκάστη εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἀξιωματικῶν τὸ ἴδιον ἑαυτῆς πρόγραμμα. Δὲν πρέπει ἐν τοσούτῳ νὰ ὑποθέτῃ κανεὶς ὅτι εἰς ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει δόσις ἀληθείας. Ἀφ' ἑτέρου τὸ δημόσιον φρόνημα ἀπελπισθὲν ἀπὸ τὰς διαψευσθείσας ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπαγγελίας τῶν πολιτευομένων περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ στρατοῦ ἐνιστερνίσθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἀξιωματικῶν. Ἔχομεν λοιπὸν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς συνεργαζομένους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου. Ἀλλὰ ποῖον εἶνε τοῦτο; Ἵσταται εἰς τὸν κύκλον τῶν διαγραφομένων ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαιωμάτων ἑκάστου πολίτου ἢ ὑπερβαίνει αὐτόν; Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν ἐννοεῖ ἕκαστος πόσον δύσκολος εἶνε ἡ θέσις τοῦ Βασιλέως, ὅστις φυσικὸν ἦτο ὡς ἐκ τῆς δυσφορίας του νὰ προέβη εἰς τὰς περὶ παραιτήσεως σκέψεις».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡ, ἀντισυνταγματικὰς καὶ ἀντικοινωνικὰς εὑρίσκων τὰς ἀνακοινώσεις, φαίνεται ἐπέμενεν εἰς διάψευσιν τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ τύπῳ. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐπίσης ἐξ ἀνακοινώσεων τῶν Ἀνακτόρων λόγων τοῦ Βασιλέως.

—Τί διαψεύσεις εἶναι αὗται ποῦ μοῦ ζητοῦν; Ἐγὼ πλέον ἔχω λάβει τὴν ἀπόφασίν μου καὶ σκοπεύω ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν θελήσουν νὰ μοῦ ἐπιβάλουν ὅσα διαδίδονται. Τί σημαίνει δὲ ἂν ἔδωσα ἢ δὲν ἔδωσα ἐντολὴν πρὸς δημοσίευσιν; Ἂν αἱ ἐφημερίδες ἔμαθον ποίας σκέψεις ἐκφράζω καὶ ὑπὸ ποίας ἀπαγορεύσεως κατέχομαι διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, καλῶς ἔκαμον νὰ τὰς δημοσιεύσουν καὶ ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ τὰς διαψεύσω οὔτε ἐντολὴν νὰ μὴ δώσω ὅπως δημοσιευθοῦν αὗται, ὅτι δὲν ἀπεδόθησαν τελείως αἱ σκέψεις μου.

«Τὴν ἀπόφασιν περὶ παραιτήσεως καὶ ἀναχωρήσεως ἐκ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔλαβα μόνον καὶ μόνον, διότι ἀρνοῦνται εἰς τὰ τέκνα μου τὴν τιμὴν νὰ χύσουν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ παιδιὰ τῶν μαχῶν, ἀλλὰ κυρίως διότι εἶμαι τελείως ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ τόπος.

Σήμερον εὑρίσκεται, ὅπως μανθάνω, ὁ τόπος ἐν ἐξεγέρσει. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἑτοιμάζουν κίνημα, αἱ Συντεχνίαι εὑρίσκονται ἐπὶ ποδός, δλη ἡ Ἑλλὰς δυσφορεῖ. Ἂν εἶνε ἀλήθειᾳ αὐτὰ τὰ ὁποῖα μανθάνω, ἐγὼ πρῶτος εἶμαι ποῦ θλίβομαι καὶ ὑποφέρω περισσότερον ἀπὸ ὅλους διὰ τὴν κακοδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων μου.

»Ἐπειδὴ δὲ δὲν βλέπω πιθανὴν τὴν διόρθωσιν τῆς καταστάσεως, θεωρῶ, ὅτι πρέπει νὰ φύγω ἐγώ, διὰ νὰ μὴ γίνωμαι ἀκουσίως αἴτιος τῆς καταστροφῆς τῆς Ἑλλάδος. Τί μοῦ προτείνουν καὶ τὸ ἠρνήθην; Καὶ ποία πολιτικὴ βλέψις ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὲ κάμῃ νὰ δείξω ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος;

»Ἀλλὰ πῶς ἐγώ, ἕνας συνταγματικὸς βασιλεύς, ἠδυνάμην νὰ ἐπιβάλλω τὴν θέλησίν μου; Ἡ κατάστασις εἶνε ἀφόρητος καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὴν ἀνεχθῶ. Ἢ πρέπει νὰ διορθωθῇ ἢ πρέπει νὰ φύγω. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ μοῦ ζητοῦν διαψεύσεις καὶ ἐντολὰς πρὸς δημοσίευσιν τῶν σκεψεών μου, καλὸν θὰ ἦτο πάντες ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀρχίσωμεν συνεργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς κοινῆς Πατρίδος».

Ἐν τούτοις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπιμένων εἰς τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ διαψευσθῶσι τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὸν τύπον προεκάλεσε δύο ἐπ ατολὰς τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως κ κ Μεσσαλᾶ καὶ Σκουμπουρδῆ εἵτινες ἠρνοῦντο δι' αὐτῶν ὅτι οὗτος παρέσχεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς πληροφορίας περὶ τῶν σκέψεων τοῦ Βασιλέως ὅπως καταλίπῃ τὸν θρόνον.

Παρὰ τὴν διάψευσιν ἐκ μέρους τῶν δύο ὑπασπιστῶν ἤτις ἀφεώρα τὴν ἐκ μέρους τούτων χορήγησιν τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν, αἱ δημοσιευθεῖσαι ἀνακοινώσεις, ὡς ἐξετέθησαν ἐν τῷ τύπῳ ἐγένοντο πιστευταὶ ὡς ἀληθεῖς, προελθοῦσαι ὡς φαίνεται ἐξ ἀκρατείας γλώσσης Αὐλικῶν τινων προσώπων τὰ ὁποῖα ἤκουσαν τὰς περὶ παραιτήσεως σκέψεις τοῦ Βασιλέως.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὸ πολυθρυλληθὲν ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α') Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, τονίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἀνασυντάξεώς του. Πρὸς τοῦτο θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν ἐτησίαν αὔξησιν τῶν πολεμικῶν δαπανῶν κατὰ 6 ἑκατομμύρια, θίγοντες τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων εἶνε δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ πορισθῇ τὴν νέαν ταύτην δαπάνην.

Β') Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ τὸ ὑπόμνημα δὲν θίγει εἰμὴ τὸ ζήτημα τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπευθύνου διαχειρίσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης. Τὸ πρόσωπον τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ποσῶς δὲν θίγεται καθ' ἑαυτό, εἰμὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνεύθυνον διαχείρισιν.

Γ') Τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῶν πριγκήπων ἐν τῷ στρατεύματι γενικῶς δὲν τίθεται κατὰ τελείως ἀρνητικὸν τρόπον. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπαιτοῦσιν ἁπλῶς, ὅπως οἱ πρίγκηπες ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, ὄντες δοσίλογοι ἀπέναντι τῶν ἑκάστοτε ὑπηρεσιῶν καὶ γυμνοὶ πάσης γενικῶς προνομίας.

Δ') Τὸ ὑπόμνημα ὁμιλεῖ ἐπίσης καὶ περὶ τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀρκετὰ λεπτὸν καὶ δυνάμενον νὰ θίξῃ τὰς προνομίας τοῦ Στέμματος καὶ νὰ σημάνῃ τὴν καταλυσιν τοῦ Πολιτεύματος οἱ ἀξιωματικοὶ ἀποφαίνονται μετά τινος ἰδιαζούσης ἐλαστικότητος, ἥτις προλαμβάνει τὰς ἐνδεχομένας προστριβὰς καὶ ἀπομακρύνει κατ' ἀρχὴν τὴν ἀνάγκην νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ ἄκρα. Ζητοῦν δηλαδὴ ὄχι νὰ διορίζωσιν αὐτοί, ὡς κακῶς ἐγράφη, τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, οὔτε γενικῶς οὔτε ὀνομαστικῶς, ἀλλ' ἁπλῶς ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν αὐτῶν, ὅπως τὰ ὑπουργεῖα ταῦτα δίδωνται εἰς ἄνδρας ἀνήκοντας εἰς τὰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας τοῦ πολέμου.

Ε') Πρὸς πραγματοποίησιν τῶν αἰτημάτων τούτων οἱ ἀξιωματικοὶ θεωροῦσιν ἄμεσον τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς.

Τὸ ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν κατόπιν συνεννοήσεων ὑιοθετήθη καὶ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν προέδρων τῶν Συντεχνιῶν, οἵτινες μετὰ τοῦ ἰδικοῦ των προγράμματος θέλουσιν ὑποστηρίξει τὸ ὑπόμνημα τοῦτο.

ΑΝΤΙΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐφημερίδων ἐρανιζόμεθα τὰς ἑπομένας τηλεγραφικὰς ἀγγελίας:

Ἀθῆναι, 15/28.—Χθὲς τὴν νύκτα οἱ ἀξιωματικοὶ πάντων τῶν ὅπλων συνῆλθον εἰς ἰδ αἰτέρας συσκέψεις εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην καὶ εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ὑπομνήματος τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὸ εἶχεν ἀπορρίψει διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Δ. Ράλλη, ὡς ἀνευλαβές.

Διαλυθέντες ἀργὰ τὴν νύκτα ὡρκίσθησαν νὰ συναθροισθῶσι σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς θέσιν Γουδί, ὄπισθεν τῶν στρατώνων τοῦ Πυροβολικοῦ.

Πράγματι σήμερον λίαν πρωΐ εὑρέθησαν ἑστρατοπεδευμένοι εἰς τὸ Γουδὶ καὶ περὶ τὴν θην ὥραν διεκοίνωσαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὅτι ζητοῦσι κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τοῦ ὑπομνήματός των.

Συνεκλήθη εὐθὺς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἀπέρριψε τὸ ὑπόμνημα καὶ ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ.

Ἀθῆναι, 15/28.—Τὸ Ὑπουργεῖον Ράλλη παρητήθη. Ἐδέχθη νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν ὁ κ. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου τῆς Λακωνίας καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐλάσσονος Ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε ἑστρατοπεδευμένοι εἰς τὸ Γουδί.

Ἀθῆναι, 16/29.—Ἡ συγκίνησις ἐκ τοῦ διαβήματος τῶν ἀξιωματικῶν ἐξακολουθεῖ. Ὁ κ. Ράλλης ἐρωτηθεὶς πῶς κρίνει τὰ γενόμενα ἀπήντησεν ὅτι εἶνε καθαρὸν «πραξικόπημα»

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἠμνήστευσε τοὺς ἀξιωματικούς. Αἱ φρουραὶ Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου ἀπεδοκίμασαν τὸ κίνημα τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Τὸ νέον Ὑπουργεῖον εἶναι συντηρητικόν. Ὁ Πρόεδρος κ. Μαυρομιχάλης πρώτην φορὰν καλεῖται ἐπὶ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ὡς πρωθυπουργός. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ ὑπηρέτησαν καὶ ἄλλοτε τοιοῦτοι ἐκτὸς τῶν κ. κ. Παναγιώτου Ζαΐμη ἀδελφοῦ τοῦ τέως Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ Κρήτης καὶ τοῦ πλωτάρχου κ. Δαμιανοῦ.

Ἀθῆναι, 14)27. — Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀπηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, πρωθυπουργός, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Στρατιωτικῶν.

Εὐταξίας τῶν Οἰκονομικῶν.

Τοπάλης τῆς Δικαιοσύνης.

Τριανταφυλλάκος τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πλοίαρχος Δαμιανὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ζαμπῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Τοῦ κ. Τοπάλη μὴ δεχθέντος τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀνέλαβεν αὐτὸ ὁ κ. Ρώμας.

Παρίσιοι, 16)29.— Μερὶς τοῦ Γαλλικοῦ τύπου σχολιάζει δυσμενῶς τὰ γεγονότα τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἀσύμφορα πρὸς τὴν κρίσιμον περίστασιν, τὴν ὁποίαν διέρχεται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἀθῆναι, 16/29—Τὰ μέλη τοῦ νέου ὑπουργείου κρίνονται εὐνοϊκῶς. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀνέλαβεν ὁ κ. Δ. Ρώμας, πρὸ ἡν Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Τοπάλη, διατελέσαντος καὶ ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀθῆναι, 16/29—Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Διάδοχος θὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχηγίας, ἥτις ἦτο αἰτία τῆς ἐξεγέρσεως. Ὁ στρατὸς ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς στρατῶνας. Ἡ κυβέρνησις θ' ἀσχοληθῇ εἰς μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἀθῆναι, 17/30.—Ἐπίσημος δήλωσις λέγει ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐξακολουθῇ τηροῦσα νομιμόφρονα καὶ σώφρονα στάσιν σεβασμοῦ πρὸς τὰς συμβουλὰς τῶν Δυνάμεων. Θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις.

Ἀθῆναι 17/30.—Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐζήτησαν ὅπως ὁ Διάδοχος καὶ οἱ Βασιλικοὶ πρίγκηπες ἀποσυρθῶσιν ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ, ὅστις θὰ διοικῆται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν τριῶν μεραρχιῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Διαδόχου. Ἐζήτησαν ὅπως τὰ δύο πολεμικὰ ὑπουργεῖα καταλαμβάνουν ἀνδρες ἐκ τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως καὶ τὴν ναυπήγησιν ἑνὸς θωρηκτοῦ καὶ ὀκτὼ τορπιλλικῶν καὶ τὴν πώλησιν τῶν βασιλικῶν θαλαμηγῶν, πλὴν μιᾶς διὰ τὸν Βασιλέα. Ἐζήτησαν ἐπίσης τὴν μετάκλησιν ξένων ἀξιωματικῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου.

—Τὰ στρατεύματα ἐπανέκαμψαν εἰς τοὺς στρατῶνας τῶν ἐν πλήρει τάξει.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Κυριακούλην Μαυρομιχάλην συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν τὴν 18/31 τρέχοντος μηνός, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῶν ἀξιωματικῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐπιτροπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας Ἁγίου Ἰωάννου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Νικολάου Ἰακωβίδου, Χριστοδούλου Χαραλαμπίδου, Κυριακοῦ Γεωργίου, Γεωργίου Κρανιδιώτου, Κωνσταντίνου Γιαννάκη, χ'' Σταυρῆ Γεωργίου καὶ Σόλωνος Μιχαηλίδου εἰδοποιεῖ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Α Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς κανονικὴ ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς 10 ἰσταμένου τὰ καθήκοντά της. Πᾶσα πληρωμὴ ἐνοικίων καὶ οἱαδήποτε ἐν γένει συναλλαγὴ σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν εἰρημένην Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρόπων δέον νὰ διενεργῆται, ἄλλως θὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ πρὸς ζημίαν παντὸς μὴ συμμορφωμένου πρὸς τὴν εἰδοποίησιν ταύτην.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 14 Αὐγούστου 1909.

Ἡ Ἐπιτροπεία.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ι. Φ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Ἀρτίως ἐγκαταστὰς ἐν Βαρωσίοις πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ποιῶ γνωστὸν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων ἐνώπιον πάντων τῶν Δικαστηρίων ἐν Κύπρῳ μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ταχύτητος.

Ἐν Βαρωσίοις

Ι. Φ. Ἀλεξανδρίδης
δικηγόρος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

**ΑΓΟΡΑ ΛΕ